

БРАНКОВИНА – ВАЉЕВО

МАТИЧНА БИБЛИОТЕКА „ЉУБОМИР НЕНАДОВИЋ“ ВАЉЕВО

ПОЗИВА ВАС
НА СВЕЧАНО УРУЧЕЊЕ

НАГРАДЕ „ЉУБОМИР П. НЕНАДОВИЋ“

ЗА НАЈБОЉУ ПУТОПИСНУ КЊИГУ
НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ У СЕЗОНИ 2022/2023.

КЊИЖЕВНИКУ
Бранку Анђићу

ЗА КЊИГУ
НА МАПИ УТОПИЈЕ

У ИЗДАЊУ ЛАГУНЕ

**БРАНКОВИНА (ПОРТА ЦРКВЕ СВЕТИХ АРХАНГЕЛА)
ЧЕТВРТАК, 21. СЕПТЕМБАР 2023. У 12.00 САТИ**

ПРОГРАМ:

ПОЗДРАВ ДОМАЋИНА
РЕЧ ПРЕДСТАВНИКА ЖИРИЈА
БЕСЕДА ЛАУРЕАТА
УМЕТНИЧКИ ПРОГРАМ

Манифестација се одржава уз подршку
Министарства културе Републике Србије

Награду „Љубомир П. Ненадовић“ за најбољу путописну књигу на српском језику у датој години установила је 2014. године ваљевска Матична библиотека која носи име овог ваљевског књижевног и путописног великана. Награда се састоји од Свечане повеље и новчаног дела, а први пут је додељена у децембру 2014. године Милисаву Савићу за књигу *Долина српских краљева*; у 2015. добитница је била Радмила Гикић Петровић за књигу *Копеја Post scriptum*; 2016. добитник је био академик Љубомир Симовић за путопис *До Оба и Хуанџуа*; 2017. Награду је добио Ласло Блашковић за остварење *Гле! Бедекер једној лакомисленој Канџи*; 2018. године Стеван Тонтић за књигу *Та мјеста*; 2019. године Александар Лаковић за остварење *Хиландар и Света Јора између миша и стварности*; 2020. године Никола Поповић за књигу *Скице за њловидбу*, 2021. године Миро Вуксановић за књигу *Бројчаник - путописни дневници*, а 2022. године Сања Домазет за књигу *На кафи код Шекспира*.

Тежећи да измеђује истинску обнову аутентичног српског путописа, којем припада и путописни опус Љубомира Ненадовића, Ваљевска библиотека покренула је и низ других садржаја везаних за овај жанр, смештених у оквир манифестације и алманаха-часописа *Љубини дани*. Вредност до сада награђених остварења и звучна имена претходних лауреата, у које убрајамо и овогодишњег добитника, Бранка Анђића, сведоче да је ова Награда већ имала евидентан учинак и да се у будућности заиста може очекивати истинска обнова српског путописа, која је у прошлости имала своје звездане тренутке.

БРАНКО АНЂИЋ (Београд, 1952), неостварени клавириста, осредњи тенисер, џез меломан и власник многих некорисних стари, дорђолски Београђанин готово читав живот живи вишеструким животом књижевника и новинара, преводиоца и евробирократа. Написао је поприличан број прича и романа, од којих се усудио да објави романи Величина света, Тешки метал, приповедачке књиге После свирке, Лавица лиже ране, Као из кабла, Ово је истинита прича, Playback и Велико спремање. Осим у Србији и Југославији његове приповетке објављиване су у преводу у Русији, Аргентини, Бугарској, Сад и Колумбији. Добитник награде Милош Црњански 2011. године.

Записи који следе имају за циљ да исправе ту неправду увреженог уверења да се добар грађански живот нужно држи подаље од пустоловине. Да је довољно маштати под безбедним окриљем дневне собе, уз пићенце и пријатну музику. Кад човек заиста много и далеко путује, но мора да измишља, али хтео – не хтео, мора да размишља. Да је могао мој отац би пристао на такву погодбу.

(одломак из награђене књиге *На мапи утопије*)

Чланови жирија: председник жирија проф. др *Радивоје Микић*
проф. др *Михајло Панџић* и уредник часописа „Путопис“
Владимир Шекуларац.